

**UCHWAŁA NR XLI/11/2021  
RADY MIASTA PUCKA**

z dnia 27 maja 2021 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Kierownika Miejskiego  
Ośrodka Pomocy Społecznej w Pucku.**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym ( tekst jednolity Dz.U. z 2020r. poz.713; zm.Dz.U.z 2020r. poz.1378), art.229 pkt.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021r. poz.735), oraz § 116 ust.1 Statutu Gminy Miasta Puck ( Dz. Urz. Województwa Pomorskiego z 2021r. poz.207) Rada Miasta Puck **uchwala co następuje:**

**§ 1.** Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg Wniosków i Petycji z dnia 20 maja 2021r. , stanowiącym załącznik do niniejszej Uchwały, Rada Miasta Puck uznaje skargę w sprawie nieważnej decyzji Nr 000154/519A/07/2020 z dnia 23 lipca 2020r. za bezzasadną.

**§ 2.** Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta do przesłania na adres wnioskodawcy odpisu niniejszej uchwały.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia .

Puck, dnia 23 lipiec 2020 r.

MIĘDZYGOSPODARSTWA  
KIEROWNIK POMOCY SPOŁECZNEJ  
ul. 1 Maja 13  
83-200 PUCK

### DECYZJA 000154/519A/07/2020

Na podstawie art.16a, art.20 ust. 1-3 i art. 24 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych (tekst jednolity Dz.U. z 2020r., poz. 111), art. 104 i art. 105 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2019r., poz. 111.), w związku z Zarządzeniem Burmistrza Miasta Puck Nr 191/2015 z dnia 1 września 2015 roku w sprawie upoważnienia Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pucku do prowadzenia postępowań w sprawach świadczeń rodzinnych a także do wydawania w tych sprawach decyzji,

po ponownym rozpatrzeniu sprawy Pani [redacted] o ustalenie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego w związku ze sprawowaniem opieki nad matką [redacted] na okres zasiłkowy 2018/2019,

### ORZEKAM

- 1) przyznać Pani [redacted] prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej opieki nad matką [redacted] mającą ograniczoną możliwość do samodzielnej egzystencji, na okres od 14.03.2019 roku do 30.09.2019 roku, w okresie zasiłkowym 2018/2019 w wysokości 620,00 zł miesięcznie;
- 2) umorzyć postępowanie w sprawie przyznania Pani [redacted] prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej opieki nad matką [redacted] mającą ograniczoną możliwość do samodzielnej egzystencji, na okres od 01.10.2019r. do 31.10.2019r.

### UZASADNIENIE

Dnia 23 kwietnia 2019 r. Pani [redacted] wystąpiła do Burmistrza Miasta Puck, za pośrednictwem Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pucku wykonującego na podstawie art. ustawy z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych w imieniu organu zadania z zakresu świadczeń rodzinnych, z wnioskiem o ustalenie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego na okres zasiłkowy 2018/2019, z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej lub długotrwałej opieki nad matką [redacted] mającą ograniczoną możliwość do samodzielnej egzystencji,

Po rozpatrzeniu wniosku, Kierownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pucku, działając z upoważnienia Burmistrza Miasta Puck, decyzją z dnia 15.05.2019 r. nr 000293/519A/05/2019 przyznał stronie prawo do objętego wnioskiem świadczenia od dnia 14.03.2019 r., w okresie zasiłkowym 2018/2019, tj. od dnia uzyskania przez Panią [redacted] orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności stwierdzającego konieczność sprawowania nad nią stałej opieki. Opatrzenie decyzji rygorem natychmiastowej

wykonalności spowodowało, że była ona wykonywana w okresie marzec 2019 – wrzesień 2019 roku.

Pomimo że powyższa decyzja była w całości zgodna z wnioskiem strony, w dniu 30.05.2019 roku Pani [redacted] wniosła od niej odwołanie, wskazując, że nie zgadzała się z kwotą przyznanego świadczenia, gdyż oczekiwała przyznania świadczenia w wysokości 1583,00 zł (według stanu prawnego na dzień wydania zaskarżonej decyzji).

Decyzją z dnia 9.09.2019 r sygn. akt SKO Gd/3003/19 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gdańsku uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Kolegium wskazało iż „treść odwołania sugeruje, że skarżąca może mylić oba świadczenia tj: (specjalny zasiłek opiekuńczy i świadczenie pielęgnacyjne) i być może jej zamiarem było ubieganie się o świadczenie pielęgnacyjne uregulowane w przepisach art.17 ustawy o świadczeniach rodzinnych. Nabycie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego wyklucza możliwość przyznania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego ( art.17 ust.5 pkt.1 lit.b ustawy) zaś w świetle art. 27 ust.5 wnioskodawca jest uprawniony do wyboru tylko jednego ze świadczeń – albo specjalnego zasiłku opiekuńczego albo świadczenia pielęgnacyjnego, jeżeli dojdzie do zbiegu uprawnień do obu rodzajów świadczeń, uchylenie zaskarżonej decyzji otwiera drogę skarżącej do ewentualnego złożenia wniosku o świadczenie pielęgnacyjne, o ile rzeczywiście chce ona ubiegać o takie świadczenie. Niezależnie od powyższego należy wskazać, że nawet w sytuacji gdyby wolą skarżącej było uzyskanie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego, to skarżąca decyzja nie mogłaby się ostać. Organ I instancji przyznał stronie prawo do świadczenia gdyż w jego ocenie przesłanki nabycia prawa pozwala na taki wniosek”. Dalej Kolegium orzekło: „Wobec powyższego zaskarżona decyzja dotycząca specjalnego zasiłku opiekuńczego została uchylona. Sprawa powinna zostać na nowo rozpatrzona przez organ I instancji. Przede wszystkim konieczne jest wyjaśnienie o jakie w istocie świadczenie chodzi wnioskodawczyni. Organ winien wezwać wnioskodawczynię do sprecyzowania żądania w określonym terminie, informując ją jednocześnie o całości treści zarówno art. 16 a jak i art. 17 ustawy – nie tylko o wysokości świadczeń lecz także o wszystkich przesłankach – pozytywnych i negatywnych”

Zgodnie ze wskazaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego, w dniu 23 września 2019 roku organ I instancji wezwał Panią [redacted] do sprecyzowania, o jakie świadczenie strona się ubiega z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej lub długotrwałej opieki nad matką [redacted] specjalny zasiłek opiekuńczy czy świadczenie pielęgnacyjne. Strona została również pouczona, iż zgodnie z art. 27 ust. 5 ustawy o świadczeniach rodzinnych, wnioskodawca jest uprawniony do wyboru tylko jednego świadczenia.

W dniu 26 września 2019 r. Pani [redacted] złożyła oświadczenie, iż zrzeka się prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego w związku z rezygnacją z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na konieczność sprawowania opieki nad matką, Panią [redacted]

W dniu 22.10.2019r. Pani [redacted] złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej lub długotrwałej opieki nad matką [redacted]

Na podstawie tego wniosku, w dniu 13.11.2019 roku organ I instancji wydał decyzję Nr 000839/SP/11/2019 odmawiającą stronie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego na podstawie art.17 ust.1 pkt. 4 z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej lub długotrwałej opieki nad matką [redacted]

W ocenie organu I instancji Pani [redacted] nie spełniała wymagań do świadczenia pielęgnacyjnego, określonych w art. 17 ust.1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, zgodnie z którym świadczenie może przysługiwać, jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała nie później niż do ukończenia 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25 roku życia. Tymczasem, stanowiące podstawę ubiegania się o świadczenie pielęgnacyjne orzeczenie o niepełnosprawności stwierdza, że niepełnosprawność Pani [redacted] wymagająca stałej lub długotrwałej opieki powstała w znacznie późniejszym wieku.

Od powyższej decyzji strona w dniu 25 listopada 2019 roku wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku, powołując się w uzasadnieniu odwołania na wyrok Trybunału Konstytucyjnego, orzekający o niekonstytucyjności przepisów różnicujących wysokość świadczenia ze względu na datę powstanie niepełnosprawności.

Mając na uwadze, że na tej samej podstawie faktycznej, z udziałem tych samych stron toczyły się dwa odrębne postępowania administracyjne obejmujące częściowo ten sam okres zasiłkowy, których pozytywne rozstrzygnięcia wzajemnie się wykluczały, postanowieniem z dnia 23.12.2019 r. organ I instancji zawiesił postępowanie w sprawie ustalenia dla [redacted] prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego na okres zasiłkowy 2018/2019. W ocenie organu, rozstrzygnięcie w sprawie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego uznać należało za zagadnienie wstępne w znaczeniu art. 97 § 1 pkt. 4 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gdańsku decyzją z dnia 30.04.2020 r. sygn. akt SKO.Gd.1441/20 utrzymał w mocy decyzję wydaną w imieniu Burmistrza Miasta Puck z dnia 20.02.2020 r. Nr 000148/SP/02/2020, odmawiająca Pani [redacted] prawa do świadczenia pielęgnacyjnego w związku z koniecznością stałej lub długotrwałej opieki nad matką [redacted]. Decyzja organu I instancji stała ostateczna, co oznacza, że w trybie instancyjnym rozstrzygnięte zostało zagadnienie wstępne stanowiące podstawę zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie.

Na tej podstawie tut. organ postanowieniem nr 000293/519A/05/2019 z dnia 15.05.2019 r. podjął zawieszone postępowanie w sprawie przyznania dla Pani [redacted] prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej opieki nad matką [redacted] mającą ograniczoną możliwość do samodzielnej egzystencji, w okresie zasiłkowym 2018/2019.

W związku z powyższym, rozpatrując ponownie sprawę i kierując się wskazaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego, organ I instancji ustalił stan faktyczny w oparciu o:

- 1) wniosek strony z dnia 23.04.2019 r., o specjalny zasiłek opiekuńczy, wraz z załącznikami,
- 2) rodzinne wywiady środowiskowe z dnia 6 maja 2019 r. i 11 października 2019 r.,
- 3) protokół przesłuchania Pani [redacted] w charakterze strony z dnia 24.01.2020r.,
- 4) oświadczenie Pani [redacted] z dnia 26.09.2019 r. o zrzeczeniu się prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego w związku z rezygnacją z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na konieczność sprawowania opieki nad matką, Panią [redacted]

Ponadto, w toku postępowania strona zobowiązana została do przedstawienia aktualnego zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia matki, z którego jednoznacznie

wynikałoby, że wymaga ona stałej, całodobowej opieki osób trzecich. Strona nie przedłożyła takiego zaświadczenia.

Strona miała zagwarantowane prawo czynnego udziału w każdym stadium postępowania oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona korzystała ze swojego prawa, składając opisane wyżej zeznania oraz składając wniosek o zaliczenie w poczet materiału dowodowego wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r. w sprawie sygn. akt K 38/13.

Stosownie do dyspozycji art. 107 § 3 k.p.a., organ administracji publicznej jest zobowiązany do wskazania faktów, które uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Na podstawie art. 80 k.p.a., organ jest uprawniony do swobodnej oceny dowodów. Dyrektywy te zostały zastosowane w niniejszym postępowaniu.

W pierwszej kolejności organ dokonał analizy obowiązującego stanu prawnego, pod kątem istnienia przesłanek pozytywnych uprawniających Panią ~~\_\_\_\_\_~~ do wnioskowanego świadczenia.

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, specjalny zasiłek opiekuńczy przysługuje osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 2086 i 2089) ciąży obowiązek alimentacyjny, a także małżonkom, jeżeli:

- 1) nie podejmują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub
- 2) rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej

w celu sprawowania stałej opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Według ust. 2 tegoż artykułu, specjalny zasiłek opiekuńczy przysługuje, jeżeli łączny dochód rodziny osoby sprawującej opiekę oraz rodziny osoby wymagającej opieki w przeliczeniu na osobę nie przekracza kwoty, o której mowa w art. 5 ust. 2 (w przypadku gdy członkiem rodziny jest dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o umiarkowanym albo o znacznym stopniu niepełnosprawności, zasiłek rodzinny przysługuje, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę albo dochód osoby uczącej się nie przekracza kwoty 764,00 zł - kwota podana zgodnie z § 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 2018 r. w sprawie wysokości dochodu rodziny albo dochodu osoby uczącej się stanowiących podstawę ubiegania się o zasiłek rodzinny i specjalny zasiłek opiekuńczy, wysokości świadczeń rodzinnych oraz wysokości zasiłku dla opiekuna (Dz.U.2018.1497)).

Ust. 4 stanowi, że za dochód rodziny osoby wymagającej opieki, o którym mowa w ust. 2, uważa się dochód następujących członków rodziny:

- 1) w przypadku gdy osoba wymagająca opieki jest małoletnia:
  - osoby wymagającej opieki,
  - rodziców osoby wymagającej opieki,
  - małżonka rodzica osoby wymagającej opieki,

- osoby, z którą rodzic osoby wymagającej opieki wychowuje wspólne dziecko,
- pozostających na utrzymaniu osób, o których mowa w lit. a-d, dzieci w wieku do ukończenia 25. roku życia,

z tym że do członków rodziny nie zalicza się dziecka pozostającego pod opieką opiekuna prawnego, dziecka pozostającego w związku małżeńskim, pełnoletniego dziecka posiadającego własne dziecko, a także rodzica osoby wymagającej opieki zobowiązanego tytułem wykonawczym pochodzącym lub zatwierdzonym przez sąd do alimentów na jej rzecz;

2) w przypadku gdy osoba wymagająca opieki jest pełnoletnia:

- osoby wymagającej opieki,
- małżonka osoby wymagającej opieki,
- osoby, z którą osoba wymagająca opieki wychowuje wspólne dziecko,
- pozostających na utrzymaniu osób, o których mowa w lit. a-c, dzieci w wieku do ukończenia 25. roku życia,

z tym że do członków rodziny nie zalicza się dziecka pozostającego pod opieką opiekuna prawnego, dziecka pozostającego w związku małżeńskim, a także pełnoletniego dziecka posiadającego własne dziecko.

Na podstawie ust. 6, specjalny zasiłek opiekuńczy przysługuje w wysokości 620,00 zł miesięcznie.

W ust. 7 przywołanego artykułu określono, że kwotę specjalnego zasiłku opiekuńczego przysługującą za niepełny miesiąc ustala się, dzieląc kwotę świadczenia przez liczbę wszystkich dni kalendarzowych w tym miesiącu, a otrzymaną kwotę mnoży się przez liczbę dni kalendarzowych, za które świadczenie przysługuje. Kwotę świadczenia przysługującą za niepełny miesiąc zaokrągla się do 10 groszy w górę.

W ust. 8 zostały określone przypadki wyłączające prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego - specjalny zasiłek opiekuńczy nie przysługuje, jeżeli osoba sprawująca opiekę:

- ma ustalone prawo do emerytury, renty, renty rodzinnej z tytułu śmierci małżonka przyznanej w przypadku zbiegu prawa do renty rodzinnej i innego świadczenia emerytalno-rentowego, renty socjalnej, zasiłku stałego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym,
- ma ustalone prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego, świadczenia pielęgnacyjnego lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów,
- legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że:

- 1) Pani [imię] jest córką Pani [imię] na której, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 2086 i 2089), ciąży obowiązek alimentacyjny,
- 2) matka wnioskodawczyni, Pani [imię] jest osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji,

- 3) Pani [REDACTED] zamieszkuje wspólnie z matką i prowadzi z nią wspólnie osobowe gospodarstwo domowe,
- 4) do dnia złożenia wniosku o przyznanie świadczenia Pani [REDACTED] była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Pucku jako osoba bezrobotna, pozostająca w gotowości do podjęcia pracy,
- 5) dochód członków rodziny osiągniętych w roku kalendarzowym 2017 wyniósł netto 15 429,18 zł (po odliczeniu składek na ubezpieczenie zdrowotne) – dochód Pani [REDACTED] z tytułu renty. Miesięczny dochód rodziny wyniósł 15 429,18 zł : 12 miesięcy = 1285,77, tj. w przeliczeniu na osobę dochód wyniósł 1285,77 zł : 2 osoby = 642,89 zł.

Organ przyznał moc dowodową ustaleniom dokonany przez pracownika socjalnego w toku dwukrotnie przeprowadzonego rodzinnego wywiadu środowiskowego co do konieczności sprawowania całodobowej opieki przez osoby trzecie nad Panią [REDACTED].

Ustalenia te są bowiem spójne z innymi dowodami, w tym z zeznaniami Pani [REDACTED] z dnia 24.01.2020 r. Wprawdzie w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku „(...) z treści obu wywiadów środowiskowych nie wynika, aby pomoc sprawowana przez wnioskodawczynię uniemożliwiała jej podjęcie pracy zarobkowej (...). Nie wyjaśniono na czym polega „dawkowanie leków”, w wywiadzie nie stwierdzono jednak, że opiekunka wykonuje zastrzyki, zakłada kroplówkę a chora nie może sama przyjąć leków, bądź wydobyc ich z opakowania i zażyć w odpowiedniej ilości we wskazanym czasie, Wywiady środowiskowe nie zawierają prawie żadnych konkretnych ustaleń. I tak np. nie jest wiadomym, czy chora przeszła zabieg założenia endoprotezy całej nogi czy też stawu biodrowego lub kolanowego, poza tym to ustalenie nie pociągnęło jut za sobą jakichkolwiek spostrzeżeń co do tego, na ile chora może poruszać się samodzielnie lub przy pomocy kul lub balkonika, brak kojarzenia przez chorą „fatów życia codziennego” nie został wyjaśniony - nie jest wiadomym czy jest to skutkiem stwierdzonej demencji lub innej choroby będącej przyczyną niepełnosprawności, czy chora może zostać sama w domu na kilka godzin, dalej nie jest wiadomym czy chora może sama przyjmować leki. Oba wywiady środowiskowe nie mają większej wartości dowodowej, sprowadzają się przeważnie do ciągłego powtarzania ogólników o sprawowaniu opieki”, to należało uwzględnić, że rodzinny wywiad środowiskowy, zgodnie z przepisami o pomocy społecznej, przeprowadzany jest z osobą której wywiad dotyczy. W takim przypadku pracownik socjalny przeprowadzający wywiad ma istotnie ograniczone możliwości dokonania szczegółowych ustaleń w sytuacji, gdy kontakt werbalny z osobą której wywiad dotyczy jest niemożliwy bądź istotnie ograniczony. Jak wynika z treści oświadczenia pracownika socjalnego, taka sytuacja miała miejsce w przypadku Pani [REDACTED] która nie była zdolna do udzielania szczegółowych odpowiedzi na zadawane jej pytania. Ustalenia i obserwacje dokonane przez pracownika socjalnego, a w szczególności zaakcentowana w wywiadzie istotnie ograniczona zdolność Pani [REDACTED] postrzegania rzeczywistości jednoznacznie uzasadniają konieczność sprawowania nad nią stałej opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji,

Organ przyznał także moc dowodową zeznaniom Pani [REDACTED] na opisaną wyżej okoliczność, mając na uwadze że ich treść znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Jak wskazano wyżej, stosownie do treści art. 16a ust. 1 specjalny zasiłek opiekuńczy przysługuje osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, jeżeli rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania stałej opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o

znaczym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Specjalny zasiłek opiekuńczy w odróżnieniu od zasiłku pielęgnacyjnego przyznawany jest opiekunowi osoby niepełnosprawnej a nie osobie wymagającej opieki. W związku z tym muszą być spełnione dwie przesłanki: osoba niepełnosprawna musi legitymować się odpowiednim orzeczeniem, co w rozpatrywanej sprawie nie budzi wątpliwości, ponadto opiekun osoby niepełnosprawnej musi zrezygnować z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej i nie podejmować tego zatrudnienia z uwagi na konieczność zapewnienia opieki osobie niepełnosprawnej, co w niniejszej sprawie również ma miejsce, bowiem z dowodów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że Pani [redacted] była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Pucku jako osoba bezrobotna poszukująca pracy do marca 2019 r. W konsekwencji organ stwierdził, że strona zrezygnowała z podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej by móc opiekować się niepełnosprawną matką. W ocenie organu istnieje związek przyczynowo-skutkowy między niepodjęciem zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej a koniecznością zapewnienia opieki niepełnosprawnej matce.

Organ odmówił natomiast uznania za dowód w sprawie, wnioskowanego przez stronę wyroku Trybunału Konstytucyjnego. W ocenie tutejszego organu, co potwierdza również praktyka orzecznicza, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r. w sprawie sygn. akt K 38/13 nie stworzył organom administracji publicznej możliwości przyznania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego dla osób sprawującym opiekę nad wstępnymi /wobec których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tj. Dz. U. z 2012.788 z późn. zm.) ciąży obowiązek alimentacyjny/ na podstawie tej części przepisu art. 17 ust. 1b ustawy z 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, której niekonstytucyjność stwierdził Trybunał Konstytucyjny. Trybunał Konstytucyjny stwierdzając niezgodność z Konstytucją art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych, w zakresie, w jakim różnicuje prawo do świadczenia pielęgnacyjnego osób sprawujących opiekę nad osobą niepełnosprawną po ukończeniu przez nią wieku określonego w tym przepisie ze względu na moment powstania niepełnosprawności w punkcie 8 uzasadnienia wskazał bowiem wyraźnie, że „skutkiem wejścia w życie niniejszego wyroku nie jest ani uchylenie art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych, ani uchylenie decyzji przyznających świadczenia, ani wykreowanie prawa do żądania świadczenia dla opiekunów dorosłych osób niepełnosprawnych, jeżeli niepełnosprawność podopiecznych nie powstała w okresie dzieciństwa. Trybunał Konstytucyjny orzekł ostatecznie o niekonstytucyjności jedynie części normy wynikającej z art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych. Poprawienie stanu prawnego w tym zakresie należy wyłącznie do ustawodawcy, który - biorąc pod uwagę skutki społeczne rozstrzygnięć podejmowanych w badanej materii - powinien tego dokonać bez zbędnej zwłoki”. Trybunał Konstytucyjny wyjaśnił zatem dostatecznie i wiążąco, że skutkiem tego wyroku nie jest powstanie prawa opiekuna do żądania przyznania świadczenia pielęgnacyjnego, jeżeli niepełnosprawność chorego powstała w wieku dorosłym. Tym samym z uwagi na niespełnienie warunku dotyczącego momentu powstania niepełnosprawności np. rodziców/dziadków opiekuna, nie można przyznać świadczenia pielęgnacyjnego z pominięciem regulacji art. 17 ust. 1b ustawy, która nadal obowiązuje. Skutkiem wyroku Trybunału nie jest uchylenie tego przepisu, ani powstanie prawa opiekunów dorosłych niepełnosprawnych do świadczenia.

W niniejszej sprawie do oceny przesłanki niepodjęcia zatrudnienia lub in. pracy zarobkowej przez stronę nie można pominąć wagi wywiadu środowiskowego, który tu środek dowodowy ma na celu weryfikację faktycznej opieki nad osobą niepełnosprawną. W przypadku specjalnego zasiłku opiekuńczego przepisy ustawy, w stosunku do innych świadczeń rodzinnych nakładają obowiązek przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego. Wynika to z art. 23 ust. 4e i 4 ustawy. W toku prowadzone postępowania organ spełnił powyższy warunek. Ustalając prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego, organ wystąpił do Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pucku o przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w celu weryfikacji okoliczności dotyczących spełniania warunków do tego świadczenia, mając na uwadze, że odstawowym warunkiem nabycia prawa do świadczenia jest niepodjęcie lub rezygnacja z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością do samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału, na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. W ocenie organu, Pani [redacted] nie podejmuje zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej i długotrwałej opieki nad matką mającą ograniczoną możliwość do samodzielnej egzystencji. Z zebranego materiału dowodowego wynika bowiem, że strona nie może podjąć zatrudnienia ze względu na pogarszający się stan zdrowia, nawet w niepełnym wymiarze czasu pracy, gdyż jej matka jest po udarze i nie może sama przyjmować posiłków i leków, nawet gdy zalecane porcje zostaną przygotowane wcześniej, gdyż matka nie ma poczucia czasu, nie pamięta o konieczności wykonywania jakichkolwiek czynności dnia codziennego. Jeżeli wykonuje takie czynności, to wyłącznie pod wpływem bieżących poleceń.

Z zebranego materiału dowodowego wynika również, że dochód rodziny, w przeliczeniu na osobę w rodzinie, nie przekracza ustawowego kryterium dochodowego. Na tej podstawie organ przyznaje Pani [redacted] prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego z tytułu niepodjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością stałej opieki nad matką [redacted] mającą ograniczoną możliwość do samodzielnej egzystencji, na okres od 14.03.2019 roku do 30.09.2019 roku, w okresie zasiłkowym 2018/2019 w wysokości 620,00 zł miesięcznie.

Mając na uwadze, że w dniu 26 września 2019 r. Pani [redacted] złożyła oświadczenie o ożrzeniu się prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego w związku z rezygnacją z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na konieczność sprawowania opieki nad matką, Panią [redacted] organ orzeka o umorzeniu postępowania w sprawie przyznania prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego na okres od 01.10.2019r. do 31.10.2019r., tj. pozostałą część okresu zasiłkowego 2018/2019. Zgodnie z art. 105 § 2 k.p.a., organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. W niniejszej sprawie organ uznał, że oświadczenie strony z dnia 26 września 2019 r. jest wnioskiem o umorzenie postępowania w części obejmującej prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego na okres od 1 października 2019 r. do końca okresu zasiłkowego. Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

## POUCZENIE

- 6.
- 1) Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, ul. Podwale Przedmiejskie 30,80-824 Gdańsk za pośrednictwem tutejszej Instytucji w terminie 14 dni od daty doręczenia.
  - 2) Na podstawie art. 127a k.p.a., w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi I instancji oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, przez ostatnią ze stron postępowania, niniejsza decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Decyzji prawomocnej nie można zaskarżyć do sądu.
  - 3) Niniejsza decyzja nie podlega opłacie skarbowej art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej ( tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 1000 z późn. zm.).

Z up. Burmistrza Miasta  
*mgr Agnieszka Kwidzińska*  
Kierownik  
Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej

**Otrzymują**

Pani  
a/a

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Wniosek o udzielenie pomocy społecznej

## **UZASADNIENIE**

W dniu 28 kwietnia 2021 roku do Urzędu Miasta Puck wpłynęła skarga na kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pucku w sprawie nieważnej decyzji 000154/519A/07/2020 z dnia 23 lipca 2020 r. Skarżąca stwierdziła, że powyższa decyzja jest: „...nieważną, gdyż nie zawiera imienia, nazwiska oraz stanowiska osoby, która wydała decyzję”. Przedmiotowa skarga została skierowana do Komisji Skarg Wniosków i Petycji w celu jej rozpatrzenia i przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. W toku postępowania Komisja Skarg Wniosków i Petycji Rady Miasta Puck zwróciła się do kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pucku o wyjaśnienie, z którego wynika, że MOPS w Pucku jest w posiadaniu decyzji Nr 000154/519A/07/2020 (zał. nr 1), która jest zaopatrzona w pieczęć z imieniem i nazwiskiem oraz stanowiskiem i podpisem osoby upoważnionej do wydawania i podpisywania decyzji administracyjnych.

Wobec powyższego Komisja Skarg Wniosków i Petycji Rady Miasta Puck uznała skargę za niezasadną i takie też stanowisko rekomenduje Radzie Miasta Puck.

Mając powyższe na uwadze, niniejsza uchwała jest uzasadniona.